

Forslag til Lov om Fuldbhvdelse i Kongeriget Danmark af Domme og Kjendelser, affagte ved svenske Rætter m. m.

Udvalgets Erklæring*) har i sin Tid været omdeelt.

Til denne Behandling var intet Endringsforslag fremkommet. Lovforslaget i sin Heelhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Broch): Det høie Thing vil have bemærket, at den første i det andet Thing foretagne Endring blot angaaer Indsættelsen af et Comma, som var forglemt, hvad der skriver sig fra, at det oprindelige Forslags Ord ere bleve forandrede i Landsthinget, og at man har overseet, at et Comma var nødvendigt. Denne Endring er saaledes aldeles uskyldig, og jeg skal anbefale den til Vedtagelse. Den anden Endring er af større Betydning og skriver sig fra en Begjæring fra det svenske Justitsministerium, der havde nogen Engstelse ved at gaae ind paa § 7, som den var formulert ved Landsthingets Behandling. Det høie Thing vil gjenkalde sig, at Slutningen af § 7 angaaer de Resolutioner, som Overpræsidenten eller en Amtmand skal give Paategning, for at de kunne erholde Executionskraft i Sverrig, og navnlig omtaler saadanne Resolutioner, forsaavidt der i samme er paalagt en Varnefader til et uægte Barn at udrede Alimentsbidrag. Det er ved § 7, som Landsthinget vedtog den, bestemt, at Execution ikke skal kunne gjøres i Sverrig, forinden der er udløbet 3 Maanedes fra Eidsdommens Forkyndelse. Man har nu meent fra svensk Side at kunne opnaae større Garanti for, at ingen saadan Resolution skal erholde Executionskraft i Sverrig, uagtet vedkommende Varnefader har befriet sig for Executionen ved at aflægge Eed i Danmark, derved, at der, foruden en Frist af 3 Maanedes, endvidere skal tilveiebringes Dplysninger om, at den Domsældte ikke inden den omspurgte Fristis Udløb har udtaget Eedsstevning til den Ret, inden hvilken Eedsdommen er affagt, eller Appelstevning til høiere

Ret. Der er Intet til Hinder for at gaae ind paa denne Endring; kun skal jeg bemærke, at Garantien ikke bliver absolut fuldstændig, idet den Domsældte ikke altid er forpligtet til at aflægge Eed inden det samme Værnething, hvor Dommen er overgaaet ham. Jeg indrømmer imidlertid, at en Tilnærmelse til det Rette er vunden ved Endringsforslaget. Jeg skal endvidere tillade mig den Bemærkning, at efter denne Endring vil der ogsaa blive et Tilfælde i Danmark, hvor det bliver nødvendigt, inden der kan tillægges Resolution eller Dom Executionskraft i fremmed Land, at ledsage dem, foruden med sædvanlig Attest, ogsaa med andre Dplysninger, som Amtmanden eller Overpræsidenten saaledes vil have at erhverve. Det høie Thing vil imidlertid erindre, at det er en Vanskelighed, som man fra svensk Side ikke kan tillægge nogen Betydning, da næsten alle svenske Domme, som komme til os, skulle ledsages med saadanne Attester fra de overordnede Tribunaler. Jeg troer saaledes, at der ikke er Noget at erindre mod dette Endringsforslag, der, som sagt, skriver sig fra svensk Side og allerede derfor fortjener sær Opmærksomhed.

Da ikke flere begjærede Ordet, oplæstes til Vedtagelse af Lov om Fuldbhvdelse i Kongeriget Danmark af Domme og Kjendelser, affagte ved svenske Rætter m. m. (see Anh. A. Sp. 1975—76) og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning eenstemmig med 39 Stemmer. Lovens Røst blev nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Man gik derpaa tilbage til Nr. 2 paa Dagsordenen: Landens Behandling af*)

*) Udvalgets Erklæring findes i Anh. B. Sp. 797—98.

*) Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 2138 ff.